

Wilhjelm (VS):

Vi er ikke betækningsberettigede. Vi støtter det foreliggende forslag og har selv tidligere stillet forslag, som er langt mere vidtgående og tager fat på kriminalregisteret. Dette her er kun et lille bitte hjørne, og det er et spørgsmål, hvor meget det overhovedet kommer til at betyde, men det er måske dog bedret end ingenting.

Jeg vil lige knytte en bemærkning til hr. Bjørn Elmquist. Det er rigtigt, at vi har fået oplysningerne om, hvor stor en andel i det pågældende manuelle register der er homofile, og det kan selvfølgelig vendes på den måde, hr. Bjørn Elmquist gør, men det kan altså også vendes lige præcis modsat, ved at man siger: Hvad mener de andre 80 pct. om at stå i et register, hvorom man ved, at det indeholder alle homofile i Sønderjylland? Det er lige ubetyrrende for begge parter at være katalogiseret på den måde, og for så vidt taler det blot endnu mere for, at man må have slettet disse oplysninger, når det viser sig, at de er irrelevante i forhold til den sag, der skulle opklares.

Så vil jeg sige til fru Lis Møller, at vi meget gerne vil se mere generelt på følsomme oplysninger i alle former for registre, også andre typer oplysninger end dem, vi i registerloven definerer som følsomme. Men jeg synes, der er en særlig alvorlig kombination her. Oplysningerne i sig selv er følsomme, og det register, de er anbragt i, er dog – jeg ved ikke, om man kan kalde et register følsomt – men så værre for folk at stå i end i så mange andre, f.eks. forskningsregistre, eller hvad det nu er. Det er landets centrale kriminalregister, de står i. Den kombination synes jeg nok kan motivere, at man tager fat i det mindste på dette område.

Til sidst må jeg bedrøve fru Lis Møller. Hun har uret, når hun siger, at registerloven omfatter dette her. Jeg er interesseret i at vide, hvordan fru Lis Møller er kommet til den konklusion. Men jeg var med i det grundige arbejde, vi lavede forud for registerloven, og kan fortælle, at registerloven ikke omfatter ét eneste register, som ikke er på EDB. Dette register i Esbjerg og dem, der ellers er tale om i forslaget, er manuelle registre og alene af den grund ikke omfattet af registerloven. Registerlovgivningen er med skam at melde

altså betydelig ringere, betydelig mindre dækkende, end fru Lis Møller har indtryk af.

Ole Espersen (S):

Mit partis holdning i denne sag er en afspjeling af den særlige beskyttelse, som registerlovgivningen indførte, når det drejer sig om særlig følsomme oplysninger. Vi mener, at det hensyn, man i denne lovgivning har taget til sådanne oplysninger, bør have afsmittende virkninger også inden for andre områder, og det er derfor, denne sag er rejst.

Jeg er lidt overrasket over, at ordføreren for venstre, som jeg synes ellers har givet udtryk for en fornuftig holdning, når det drejer sig om beskyttelse af personers integritet, har en så afgjort negativ holdning til netop denne sag.

Jeg var også overrasket over hr. Bjørn Elmquists citater fra bilagsmaterialet, hvoraf det jo fremgik efter den konklusion, hr. Bjørn Elmquist drog, at det faktisk først var den 9. september – dagen før regeringsskiftet – at socialdemokratiet var begyndt at interessere sig for denne sag. Jeg synes, hr. Bjørn Elmquist burde have taget mere materiale med, for så havde han set, at sagen blev rejst den 31. juli 1981, og at jeg som minister den 11. september 1981 skrev til Politimesterforeningen og andre og angav det behov, jeg følte var til stede her, og angav de måder, hvorpå jeg syntes behovet kunne dækkes, og bad om en udtalelse herom. Det blev der så rykket et par gange for senere, og sagen var ikke afsluttet endeligt ved regeringsskiftet.

Derfor er det rigtigt, når justitsministeriet svarer, at den endelige beslutning ikke var taget – den tages jo først, når den tilkendegives udadtil – men at beslutningen om, at dette skulle ske, var taget tidligere. Så der er ikke spor mærkeligt i dette forløb. Det er en sag, der har været arbejdet med i hvert fald i et par år.

Så nævnes der nogle praktiske vanskeligheder, f.eks.: hvornår er en straffesag afsluttet, og hvad gør man, hvis der ikke rejses en egentlig straffesag? Vi erkender, at der kan være nogle afgrænsningsproblemer, men disse praktiske problemer skal da ikke være anledning til, at man intet som helst gør ved denne sag. Vi har i betænkningen gjort rede for, hvordan man kunne tænke sig at løse dem, og jeg vil gerne her sige, at når ministe-